

Dosarul nr. 1a-1356/23
Buiucani)
1-23068598-02-1a-25072023
Aurelia

Judecătoria ***** (sediul
Judecător : Cazaciu

DECIZIE

22 noiembrie 2023
Chișinău

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel *****, în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecători
Denis

Spoială Alexandru
Gîrbu Silvia și Băbălău

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Eni Olga, în interesele inculpatului Butucel Tudor declarat împotriva sentinței Judecătoria ***** (sediul Buiucani) nr.1-1179/2023 din 03 iulie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Butucel Tudor *****, născut la data de ***** 1990, IDNP *****, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. *****, str. ***** *****, moldovean, cetățean al R. Moldova, posedă limba de stat, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,

pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 13 mai 2023 – 03 iulie 2023 ;
în instanța de recurs: 25 iulie 2023 – 22 noiembrie 2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-1179/2023 din 03 iulie 2023, s-a recunoscut vinovat Butucel Tudor de săvârșirea la data de 01.11.2019 a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Codul penal și în temeiul acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsă, în limitele stabilite de art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală sub formă de 2 (doi) ani închisoare. S-a recunoscut vinovat Butucel Tudor de săvârșirea la data de 06.02.2020 a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal și în temeiul acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsă, în limitele stabilite de art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. Conform art. 84 alin. (1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Butucel Tudor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea 1/2 din pedeapsă, ceea ce constituie 2 (doi) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani închisoare, s-a suspendat condițional în temeiul art. 90¹ Codul penal, cu stabilirea unui termen de probă de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. S-au admis acțiunile civile înaintate de partea vătămată și de partea civilă și s-a încasat de la Butucel Tudor în beneficiul lui Neagu Valeri valoarea prejudiciului cauzat de 5 300 (cinci mii trei sute) lei. S-a încasat de la Butucel Tudor în beneficiul lui SRL ”Tehno Lombard” prejudiciul material cauzat în sumă de 3 741 (trei mii șapte sute patruzeci și unu) lei. Corpul delict și anume: un aparat electric de compactare a pământului „Maicompactor” de model „Weker Neuson”, recunoscut prin Ordonanța din 13.02.2020 și prin recipisa din 13.02.2020 fiind restituit proprietarului Ochișor Igor, la intrarea sentinței în vigoare - de lăsat spre păstrare în gestiunea acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Butucel Tudor, pe parcursul lunii octombrie 2019, prin intermediul rețelei de comunicare „Viber”, manifestând dorința de a cumpăra un lănișor de aur ce aparține lui Neagu Valeri, l-a convins pe ultimul să-i transmită prin intermediul microbuzului ce circula pe ruta Comrat - ***** , lănișorul, iar banii îi va transmite înapoi prin șofer. Respectiv, la 01.11.2019, aproximativ în jurul orelor 18:30, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în mun. Chișinău, pe teritoriul Gării de Sud de pe ***** , prin inducerea în eroare și anume prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sub pretextul verificării și procurării ulterior, a dobândit de la Neagu Valeri, un lanț din aur, cu proba 585, cu lungimea de 45 cm și greutatea de 10,6 gr., la prețul de 5 300 lei, după care cu bunul dobândit s-a deplasat într-o direcție necunoscută și până la moment se eschivează de a restitui bunul sau valoarea acestuia, astfel, cauzându-i victimei un prejudiciu material considerabil.

3. Tot el, la 06.02.2020, în timp ce se afla în mun. Chișinău, or. ***** , ***** , urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, având un comportament viclean, în urma unui plan alcătuit din timp și acționând împreună cu Marcu Ruslan, premeditat, acționând conform planului criminal sub

pretextul de a lua pentru probă cu scopul ulterioarei procurări la prețul de 18 000 lei, a înșușit de la Ochișor Igor un aparat electric de compactare a pământului „Maicompactor” de model „Weker Neuson” pe care, ulterior nerespectându-și obligațiile, fără a achita prețul aparatului electric de compactare a pământului „Maicompactor” de model „Weker Neuson”, l-au amanetat la SRL „Techno Lombard” pentru suma de 3500 lei, cauzându-i părții vătămate Ochișor Igor un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 18 000 lei.

4. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Eni Olga, în interesele inculpatului Butucel Tudor a declarat recurs prin care solicită, admiterea cererii de recurs, casarea sentinței Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 03 iulie 2023 în privința inculpatului Butucel Tudor, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei conform modului stabilit pentru prima instanța cu adoptarea unei hotărâri noi în această parte, prin care inculpatului Butucel Tudor să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate cu eliberarea de la pedeapsa stabilită în baza Legii nr.243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. În motivarea cererii de recurs, invocă, că instanța de judecată la stabilirea pedepsei lui Butucel Tudor ca circumstanță ce ar agrava răspunderea inculpatului a indicat că, el anterior a săvârșit alte infracțiuni analogice. Totodată, instanța de judecată la stabilirea pedepsei lui Butucel Tudor nu a luat în considerație circumstanțele atenuante și anume că, el a recunoscut vina pe deplin, se căiește sincer, are familie și are la întreținere un copil minor, parțial a recuperat paguba materială, lucrează la construcție (fără angajare oficială nu din vina lui) și dorește se recuperează paguba pe deplin, fapte care fac posibil și necesar a exclude aplicarea pedepsei cele mai grave - închisoarea.

6. Mai mult ca atât, susține că, inculpatul Butucel Tudor a depus în instanța de judecată cerere scrisă cu mâna proprie prin care a solicitat instanței aplicarea în privința lui a prevederilor Legii nr.243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, însă instanța de judecată nici nu s-a expus în sentință asupra cererii inculpatului.

7. Relatează că, conform prevederilor art.88 alin.(3) Codul penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii calculându-se o zi pentru o zi. Conform prevederilor art.395 alin. (1) pct.4) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate, dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest. Inculpatul Butucel Tudor în conformitate cu prevederile art. 169 Codul de procedură penală, a fost reținut pe cazul dat la 02.05.2023, ora 15.00, și la 04.05.2023, la ora 08.40, a fost eliberat de sub reținere în baza ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Iurcu Maxim din 04.05.2023, însă contrar prevederilor art. 88 alin.(3)

Codul penal și art.395 alin. (1) pct.4) Codul de procedură penală, termenul reținerii inculpatului Butucel Tudor nu a fost inclus în termenul ispășirii pedepsei.

8. Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

9. Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că, sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel ***** referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

10. Astfel, ținând cont de faptul că, participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța de recurs, conform art.447 alin.(1) Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

11. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.*

12. În prim plan, cu referire la norma de procedura aplicabilă speței, Colegiul penal reține că, potrivit art.3 Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, *pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.*

13. Conform pct. 12 din Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), art. 364¹ Codul de procedură penală, se completează cu alineatele (10) și (11) cu următorul cuprins: (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

14. Potrivit dispozițiilor finale și tranzitorii a Legii nr.245 din 31.07.2023, art. V alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată *se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

15. Prin prisma normelor de drept invocate supra, Colegiul penal reține că, procedura de examinare a cauzei pendinte este guvernată de Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), cauza penală *urmând a fi examinată în ordine de*

recurs, conform regulilor stabilite de Capitolul IV, Secțiunea a 2-a, § 2 Codul de procedură penală.

16. Potrivit art. 437 alin. (1⁴) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

17. Conform art.448 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

18. În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

19. Conform art.449 alin.(1) pct. 1) lit. a) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii, respinge recursul, menținând hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

20. În temeiul celor relevate supra, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Butucel Tudor a comis anume infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Butucel Tudor a comis infracțiunile prevăzute de *art. 190 alin. (1) Codul penal, escrocherie, cu indicii calificativi, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile (episodul din 01.11.2019 în privința cet. Neagu Valeri)* și art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal, *escrocheria, cu indicii calificativi, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane (episodul din 06.02.2020 în privința cet. Ochișor Igor).*

21. Instanța de recurs reține că, sentința se contestă în individualizării pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, din care considerente, conform art. 409 alin.(2) Codul de procedură penală, lipsește.

22. Vinovăția inculpatului Butucel Tudor a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura art.364¹ Codul de procedură penală.

23. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Butucel Tudor și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunilor imputate.

24. Conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

25. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

26. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

27. Conform art.75 alin. (1)-(2) Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.*

28. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este

suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

29. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

30. Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea pedepsei* constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

31. În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

32. Instanța de recurs reține că, la individualizarea pedepsei instanța de fond, invocând modificările operate la art. 190 Codul penal prin Legea nr. 247 din 29.07.2022, în vigoare la data de 26.08.2022, prin aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(2) Codul penal, a determinat pedeapsa inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) Codul penal, după semnele infracțiunii de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile și în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal, conform indicilor calificativi, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în

privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.

33. Prin urmare, sancțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.*

34. Iar, sancțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.*

35. Colegiul penal remarcă, că prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, de către instanța de fond au fost stabilite noi limite cu care se va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va reduce cu o treime (1/3) din limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoarea prevăzută de sancțiunile art. 190 alin. (1) Codul penal și , art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal.

36. Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Codul penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.*

37. În acest context, instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei, judecătorul fondului a ținut cont că, Butucel Tudor a comis o infracțiune care conform art. 16 Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor mai puțin grave, precum și fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, un drept protejat de Constituția RM, de personalitatea inculpatului, care la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află (f.d. 55,56), anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare (f.d. 53-54). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Codul penal nu s-au reținut careva circumstanțe atenuante, iar potrivit cu art.77 Codul penal, în calitate de circumstanțe agravante a fost invocată săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit infracțiuni similare.

38. Prin urmare, instanța de fond just a stabilit pedeapsa inculpatului, în conformitate cu art. 61 alin. (2) Codul penal, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. art. 190 alin. (1), 190 alin. (2) lit. b), în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, și anume în baza art. 190

alin. (1) Codul penal (episodul din 01.11.2019 în privința cet. Neagu Valeri) – 2 (doi) ani de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal (episodul din 06.02.2020 în privința cet. Ochișor Igor) – 3 (trei) ani de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ori reieșind din personalitatea acestuia precum și proporționalitatea pedepselor raportate la fapta infracțională, prin prisma prevederilor art. 84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, prima instanță întemeiat a dispus stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

39. Totodată, conform art.90¹ alin.(1) Codul penal, *în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.*

40. Instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată soluția judecătorului fondului, cu aplicarea în privința inculpatului Butucel Tudor prevederile art. 90¹ Codul penal, în baza cărora ultimul urmează să execute 2 (doi) ani închisoare din termenul pedepsei principale stabilite prin prezenta sentință în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea a 2 (doi) ani închisoare din termenul respectiv, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că, corectarea și reeducarea lui Butucel Tudor este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de fond, care este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar pedeapsa non-privativă de libertate, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin.

41. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocatul inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, întrucât, din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate de apărare. Instanța de recurs menționează că, la caz nu pot fi reținute argumentele invocate în cererea de recurs privind aplicarea unei pedepse mai blânde, or, sentința este una legală și întemeiată din motivele menționate supra, cu atât mai mult, că inculpatul a beneficiat de o reducere a pedepsei în baza art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, fiindu-i suspendată parțial pedeapsa, în temeiul art. 90¹ Codul penal.

42. În ordinea celor relevate, Colegiul penal conchide că, pedeapsa stabilă de către prima instanță este echitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu

personalitatea inculpatului, fiind de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale și care nu poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fiind stabilită în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale prevăzute de art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (2) lit. b) Codul penal, așa cum a fost redusă prin aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală și suspendată parțial, în temeiul art. 90¹ Codul penal.

43. Instanța de recurs remarcă, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

44. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

45. În plan secund, cu referire la aplicabilitatea actului de amnistie în temeiul prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința inculpatului Butucel Tudor, Colegiul penal reține că, la data de 24 decembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 31 decembrie 2021, intrând în vigoare de la această dată.

46. Potrivit art. 1 alin. (1) al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova se indică că, *prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2–5, 7.*

47. În corespundere cu prevederile art. 2 al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței

Republicii Moldova, *procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Procesul penal în privința infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracțiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei. Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.*

48. Conform art. 6, pct. 1) lit. a¹) din Legea nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii, *prevederile art. 1–5 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.*

49. Colegiul penal reține că, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei rezultă că, inculpatul Butucel Tudor, la data de 29.06.2012 a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Codul penal , la 6 ani și 6 luni închisoare (f.d. 53verso), infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (4) Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

50. În acest punct de analiză, este relevant de a preciza că, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine, dacă acesta anterior nu a beneficiat de actul de amnistie sau de grațiere, în privința lui nu a fost încetat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților de 3 sau mai multe ori, anterior nu a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

51. Astfel, reieșind din textul legii precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra.

52. În această ordine de idei, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea apărătorului inculpatului cu referire la aplicarea în privința inculpatului Butucel Tudora a actului de clemență, or, la cazul dedus judecății inculpatul cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243.

53. În acest context, instanța de recurs reține că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări

inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

54. În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

55. Astfel, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

56. Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Butucel Tudor și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recurs, instanța de recurs constată că, acesta nu își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării sentinței contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

57. În conformitate cu art.449, 417-418 Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel *****, –

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Eni Olga, în interesele inculpatului Butucel Tudor declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-1179/2023 din 03 iulie 2023 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Spoială Alexandru

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Băbălău Denis